

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΦΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΜΑΝΗΣΤΗ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ 15 — 'Εν δε ταῖς ἑσπερ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

F É É R I E.

Μπούμ! είναι ἡ πρώτη κανονία τῆς ὑποδοχῆς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ἑκατὸν καὶ μίας. Αὐτὸ τὸ *μία* δὲν ἐννοῶ διατί τίθεται εἰς ἀριθμούς τινες στρογγυλοῦς καὶ κατέστη παροιμιώδης εἰς ἀριθμητικὰς τινὰς φράσεις—χιλίαι καὶ *μία* νῦν τῆς Χαλιμάς, ἑκατὸν καὶ *μία* κανονία διὰ τοὺς βασιλεῖς, παρὰ *μία* τεσσαράκοντα καὶ καθεξῆς.

* *

Ὁ βασιλεὺς θέτει τὸν πόδα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς προκυμαίας καὶ μπάμ-μπούμ ἐξακολουθοῦσιν ἀδιακόπως ἡ κανονιαὶς αὐταῖς ἔχουν φθάσει εἰς τὰς δέκα καὶ τρεῖς κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς τοῦ *Αἰῶνος*.

Ἡ δὴς Παράσχων προβαίνει πρώτη λυσίκομος πρὸ τοῦ ἀνακτος καὶ ἀρχεται in duo.

Καλῶς μᾶς ἤλθες, βασιλεῦ, ἀπὸ τῆν ξένην χώραν*
Μακρόθεν διεκρίταμεν τοῦ πλοίου σου τῆν πρόραν
Κ' ἠοθάνθημεν ἀμφότεροι γλυκῆρη θυμηδίαν
Ὡσεὶ τὸ πλοῖον ἔφερεν ἐλληνικὴν καρδίαν*
Καὶ τῆν Ἑλλάδα εἶδομεν εἰς τοῦ ἱστοῦ τῆν μέσην.
Δίσιτι σὸν, ὦ βασιλεῦ, ἐκράτεις πρώτην θέσιν.

Καίόμεθα ὦ βασιλεῦ ὑπὸ φιλοπατρίας
Καὶ . . . . .

— Ζήτω . . . ω . . . ω . . . Ζήτω . . . ω . . . ω, χιλιάδες φωνῶν ἀντηχήσασαι διέκοψαν τὸν θοῦρον τῆς ὑποδοχῆς ἤμων.

Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ φρενιτιώδους ἀλαλαγμοῦ συσφιγγομένου πλήθους ἐξεπέμποντο ἀγωνιώδεις στεναγμοὶ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ σχηματισθῆ τοῦλάχιστον ἐν *μελί-τέμει* δυνάμενον ν' ἀνατρέψῃ Καλυμναϊκὸν στολίσκον. Ἦσαν στεναγμοὶ φιλοπατρίας! . . .

Ἄλλ' ἰδοὺ ὁ Ἀφεντούλης ἔτοιμος νὰ ἐκτυλίξῃ ἐνώπιον

τοῦ βασιλέως σειράς ὀροπεδίων προπορευομένου αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ δευθυνομένου πρὸς τὸν Ἑλυμπον. Ἠρχίζεν :

Αὐτ' εἶναι ἡ ἀσίκισσα, (ἡ Ὅσσα) αὐτὸς εἶν' ὁ Ἀσίχη
[(Ἑλυμπος).

Αὐτ' ! . . . . .

— Ζήτω . . . ω . . . ω . . . Ζήτω καὶ ἐπνίγη ἡ φωνὴ τοῦ ἱατροῦ καὶ ἐχάθη ἐν μέσῳ τοῦ κρηναριοῦ ἐκείνου πλήθους, καὶ δὲν ἐφαίνετο εἰμὴ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, ζωηρά, ἀλλοφρονούσα σχεδὸν ὡς ἡ κορυφὴ τοῦ Ἵμητιοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς προχωρεῖ ὀλονέν ἀπαρηγόρητος καὶ ἡ βασίλισσα τὸν μιμεῖται κλαίουσα ὡσαύτως ἐκ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως, κλαίουσιν καὶ αἱ περιγίππασαι κατὰ φυσικώτατον λόγον μωρῶν παιδίων, εὐθὺς ἅμα ἴδωσι τοὺς γονεῖς αὐτῶν κλαίοντας, συγκινοῦνται τότε ὅλα τὰ ἄλλα παιδιὰ, ὅλαι αἱ γυναῖκες, ὅλοι οἱ ἄνδρες, καὶ κλαίουσι πάντες . . ὅτε . . ὁ Χαντζῆ Σάββας παρουσιάζει τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ κλαυθμηρίζων :

— Μεγκαλειότατο !! ἐπιφωνεῖ, νῦν ἀμπολύεις τὸν ντοῦλόν σου ντέσποτα !

Καὶ *μία* φωνή : Ντὲν ἀπολύεται ὄχι ! ὀφείλει νὰ ὑπεβετήσῃ τὴν πατρίδα !

Καὶ συγκινεῖται ὁ βασιλεὺς ἀκόμη* καὶ ὀλον τὸ πλῆθος!!

— Ζήτω . . . ω . . . ω . . . ω . . . ω . . .

Προβαίνουσι ἀργότερον πολλοὶ ἀντιπρόσωποι συλλόγων προσφέροντες αὐτῷ μπουκέτα αἱματωμένα μὲ ὄραιας αἱμοβαρεῖς κορδέλλας ἐφ' ὧν ἦτο γεγραμμένον : *Ζωὴ ἢ θάνατος !!* καὶ ἐπὶ ἄλλων : *Ζήτω ὁ πόλεμος.*

Τρίτον συγκινητικώτατον ἀληθῶς θέαμα ἦτο *μία* τριάς Κυπρίων κρατούντων τρία μουλάρια, κεκαλυμμένα ἀπὸ λευκὴν μουσελίνα, οἷτινες δειλῶς ἐπροχώρησαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ :

— Μᾶς ἐφωνάξατεν, θέλετεν νὰ καθαλικέψεντεν ; δὲν κλωτσούσιν ἡμερεύουσιν . . . καὶ σιν . . . σιν . . . σιν . . .

— Ζήτω ω . . . ω . . . ω . . .
 Και ήκούσθη ή γνωστή εκείνη άπάντησις :
 — Οί ήμίνοι ως και οί Κύπριοι είναι βαθέως κεχαγα-
 ζμένοι εν τή καγδίᾳ μου ! . . .

Άλλ' εν μέσῳ ὅλης αὐτῆς τῆς συγκινήσεως ἀκολουθού-
 μενος ὑπὸ μυριάδων παίδων ἐμφανίζεται ὁ τρελλὸς τοῦ
 Πειραιῶς **Μιανώλης** και ἐξαλλος ἀπαγγέλλει τὸν κάτωθι
 μονόλογον :

« Α ! πλέον Μεγαλειότατε ! Α ! τὸ Δομοκό ! και ἀπὸ τῆ
 ἐποχῆ ἀκόμη ὅπου ὑπόγραψαν τὸ πρωτόκολλο ! Α ! μὴ
 κατέφαγαν τὰ σκόπεδά μου ! Α ! πλέον καταντήσαμε δια-
 κονιαρεῖ ! ἐδῶ Μεγαλειότατε εἶναι ἡ πατρίς (και τῷ ἐδεί-
 κνυε τὸν ἀχώριστον αὐτοῦ σύντροφον, τὸ βούνευρόν του)
 ἐδῶ ! και ὁ Δημητράκης ὁ Γρίβας θά μας φέρῃ εἰς τὰ Γιάν-
 νενα ! γνωρίζω τὸν κ. Τρικουπὴν, ἀλλ' ὁ κ. Βούλγαρης και
 ὁ κ. Καραϊσκάκης εἶναι ἀχ ! δὲν τὸ λέγω ! . . . ὦ βλακεία !!
 Α ! πλέον ! Παραδίδομαι ! ! »

Και ἔπεσε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ βασιλέως κάθυγρος.
 Ζήτω . . . ω . . . ω . . . ω . . .

Και ὡσεὶ ἐκπροσωπῶν τὴν Ἑλλάδα ὀλόκληρον κατασπα-
 ταλῆσασαν εἰς ματαίαις ἐπιδείξεις και τὸν τελευταῖόν της
 ὄβηλόν, κάμνει τὸν ἐκπεύσαντα παράφρονα και δραματι-
 κώτερον τῆς Σάρρας Βερνάρ ψελλιζεῖ :

« Αὐτὸ πλέον ! δὲν μοῦ ἔμεινε οὐτ' ἓνα Μπηκιλίσι »

Τοιοῦτον τέλος ἔλαβεν ἡ τελετὴ ἐκείνη.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἐπὶ τῆς περιγραφῆς του τῆς Στρατιωτικῆς Ἐπιθεωρήσεως. Ἐξ
 μεθα πολὺ εὐχαριστήμενοι ἐκ τῆς ὁργῆς του, ὄχι ὁμως και
 ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς του. Μᾶς τέρπει πᾶν κοκκινάδι ὁργῆς
 ἀναφαινόμενον ἐπὶ τῇ ἀποδόσει φιλοβασιλικῶν αἰσθημάτων.
 Ὑπὸ τοιαύτην ἐποψίν μᾶς ἀρέσει νὰ βλέπωμεν πάντοτε
 τὸν κύριον Φιλῆμονα κατακόκκινον πιστεύομεν δὲ ὅτι συμ-
 φωνεῖ μεθ' ἡμῶν, περιφρονῶν και τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ πι-
 στευθῇ ὅτι ψιμμιθιοῦται ὁ συντάκτης τοῦ *Αἰῶνος*.

Ἡ ἀπάντησις του δὲν μᾶς εὐχαρίστησε, διότι τὸ ἐπιχει-
 ρημά του ὅτι ἐπὶ Ὄθωνος ὀνομάζετο ἢ ἀπὸ Πολυγώνου εἰς
 Πατήσια ὁδὸς *Βασιλικὴ* τὸν βυθίζει περισσότερο εἰς τὰ
 φιλοβασιλικά τενάγη, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἡμεῖς μετὰ τῶσι
 στοργῆς ζητοῦμεν νὰ τὸν ἀποσπάσωμεν. Τότε ὅλα τὰ ἀψυ-
 χα ὀνομάζοντο βασιλικά και οἱ δρόμοι και τὸ Πανεπιστή-
 μιον και τὰ Γυμνάσια και τὰ διάφορα φιλανθρωπικά κατα-
 στήματα· διότι και τὰ ἐμψυχα—δηλαδὴ ἡμεῖς—εἰμεθα
 βασιλικοί. Ἄλλ' ἡ περίοδος ἐκείνη παρήλθε· διότι εἰμεθα
 μίαν φορὰν νήπια και περιμέναμεν νὰ μᾶς κουνήσουν διὰ
 νὰ κοιμηθῶμε, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου, κύριε Φιλῆμον, ὅτι
 και τώρα θέλομεν κούνημα. Ὁ κ. Φιλῆμων ἴσως πάσχει
 ὅ,τι οἱ ἔρασταί ἐκεῖνοι, οἵτινες και μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν
 τῶν παλαιῶν ἔρωμένων τῶν ἐνθυμοῦνται ἀκόμη ἂν ὄχι πε-
 ριπαθῶς, ἀλλὰ μετ' εὐλαθείας, τῆς παλαιᾶς τῶν ἀγάπαις
 ἀποπειρᾶται διὰ τοῦτο νὰ βίξῃ τὰ φιλοβασιλικά αἰσθήματα
 εἰς τοὺς δρόμους τοῦλάχιστον, ἐπωφελοῦμενος τὴν μεγάλ-

ην φιλοκαλίαν τοῦ κ. Σούτσου και τοῦ κ. Βαλέττια, οἵτι-
 νες τρυφῶσιν εἰς τὰς ἀκαθαρσίας τῶν δρόμων· ἀλλὰ κατε-
 δικάσθημεν ἄρᾳ γε εἰς ἰσοβίου Βαλέττιαν και Σούτσον ;

Ἐἰς λογιστικὸς μᾶς εἶπεν ὅτι ὑπελογίσασμεν πολλὴ ὀλίγα
 τὰ **ἔσοδα** τοῦ Βασιλικῆ ταξιδίου. Ἐσκέφθημεν και πῦ-
 ραμεν ὅτι ἔχει δίκαιον. Ἐχομεν λησμονήσει τὴν ἡδεῖαν προ-
 σαγόρευσιν ἣν τηλεγραφικῶς ὁ Βασιλεὺς διεβίβασε πρὸς τὸν
 πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Ὁσέ μου ! με τί καμάρι ἐδημο-
 σίευσε τὸ μέγα γεγονός ἡ Ὁρα. Κρίμα τὴν ἀγγλικὴν της
 ὑπερηφάνειαν. Ὁ Ἡσαὺ ἐπόλησε τὰ πρωτο:όκιά του δι'
 ἓνα πινακί φακῆς. Ἡ Ὁρα ἔγινε Μενιδιάτισσα δι' ἓνα *Κα-
 λημέρα Σας*. Αὐταῖς ἡ βασιλικαῖς *Καλημέραις* ἐνεργοῦν ὡς
 βιτριόλι. Καὶ τὸ βιτριόλι δυστυχῶς δὲν βγαίνει ποτε.

Ἐἰς τὸ δικαστήριον προχθὲς εἰς ἔχων ἄρρενα ἔππον ἐνήγειν
 ἄλλον ἔχοντα θήλειαν ἔππον, κατηγορῶν ὅτι ὁ τελευταῖος
 προήγαγε τὴν ἔππον του εἰς τὸν ἔππον του και ὅτι οἱ ἐν-
 τεῦθεν γεννηθέντες ἔρωτες ἐξησθένησαν τρομερὰ τὸν δυ-
 στυχῇ ἔραστήν· ἐζήτει ἐπομένως τὴν προσήκουσαν ἀποζη-
 μίωσιν.

Ἐγνωρίζομεν πολλὰς Ἀθηναίας δεσποίνας αἰτινες ἠδύνατο
 νὰ ἐναγάσῃ με περισσώτερον δίκαιον τὰς ἀντιζήλους των,
 αἱ ὁποῖαι στέλλουν εἰς τὴν συζυγικὴν παστάδα ἐξησθενη-
 μένους εἰς βαθμὸν ἀπραξίας τοὺς ἔππους τῶν δεσποινῶν.

Και ἐν Πειραιεὶ και ἐν Ἀθήναις οἱ κλητήρες τῆς ἀστυ-
 νομίας και αὐτοὶ οἱ ὑπαστυνόμοι δέρονται, τραυματίζονται,
 πυροβολοῦνται, ἐνῶ οἱ πολῖται εἶναι πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑ-
 γείαν των. Τὸ κακὸ αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται. Εἶναι ἀφιάν-
 θρωπον νὰ ἀφίσωμεν ἐπὶ πλέον ἐκτεθειμένα εἰς τὸσους
 κινδύνους τὰ τρυφερὰ αὐτὰ ὄντα. Προτείνομεν ἐπὶ τέλους
 ἵπως τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀποσπάσῃ ἐκ τῆς
 ἴλης δυνάμεως τοῦ ἐνταῦθα σταθεμένου στρατοῦ ἓνα ἢ
 δύο λόχους, προωρισμένους νὰ φρουρῶσι τοὺς κλητήρας.
 Τοῦλάχιστον ἕκαστος κλητὴρ νὰ φρουρῆται ὑπὸ τριῶν στρα-
 τιωτῶν.

Τί ἀκκιρος ἡ περὶ ὑπονόμων και δυσωδίας τῆς πόλεως
 Ἀθηνῶν συζήτησις, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ Παριῖοι πνίγονται
 ὑπὸ ἀκαθαρσιῶν και τῶν ἀρωμάτων αὐτῶν. Τώρα δηλαδὴ
 ποῦ ἦσαν ἀφορμὴν αἱ Ἀθηναὶ νὰ ὀνομάζουσι τοὺς Παριῖους
 συναδέλφους, τώρα φωνάζει ὁ ἱατρὸς Βάφας ἐναντίον τῶν
 ἰκαθαρσιῶν. Τὴ δουλειά σου, κύριε Σούτσε, τὴ δουλειά σου.

Ἐὸ Διοικητὴς τῆς Κρήτης ἀκούομεν ὅτι πάντοτε καυχᾶ-
 ται ὡς *δικαιοκρίτης*.
 Μὰ τότε πῶς δὲν ἀναγνωρίζει *δικαιο Κρήτης* ;

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ἐνώπιον μαγαζείου ὑπὲρ τὴν θύραν τοῦ ὁποίου ἀναγινώ-
 σκεται ἡ παράλογος ἐπιγραφή « *Ἐμποροπωλεῖον* » ἵσταται
 Γερμανὸς περιηγητὴς και ἐπιμόνως καταγινόμενος νὰ ἐν-
 νοήσῃ αὐτὴν ἀναδιφᾷ πρόχειρον τομίδιον ἐπιζητῶν βεβαίως
 τὴν λέξιν « *ἐμποροπωλεῖον* ». Ἐπὶ τέλους ἀπελπισθεὶς προσ-
 φεύγει εἰς τὸν ἐμποροπώλην τοῦτον και μετ' ἔρρινου ἐξίσου
 και λαρυγγώδους ἐκφορᾶς :

— Τί ἐνταῦθα πωλεῖτε σεῖς ; [ἔρωτᾷ εἰς Ἑλληνικὴν μὲν
 μόλις, ἀλλ' ὕψος γερμανικόν.

— Ἐἰζία, πατάτες, μπακαλάους (!) . . . ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.
 Ὁ Γερμανὸς γράφει εἰς τὸ σημειωματάριόν του : « *Ἐμπο-
 ροπωλεῖον* »—*ἰζία, πατάτες, μπακαλάους* : και χαιρετᾷ
 τὸν παντοπώλην.

— Δὲν σοῦ φαίνεται ὡς νὰ ᾤψῃωσεν ὁ Μιαούλης (τὸ
 πλοῖον) ;

— Καὶ δὲν τὸ καταλαβαίνει ; Ἐνα μῆνα ἐνήστεισε ἀπὸ
 Κέρκυρα και δὲν ἔπρεπε νὰ λαφύρῃ κομμάτι ;

Ἡ ἀ' Ἀμφιτρίτη μεταβαίνουσα εἰς Βρενδῆσιον πρὸς πα-
 ραλαβὴν τῶν βασιλέων, διᾶλθε τῆς Κερκύρας χωρὶς νὰ πα-
 ραμείνῃ, ὡς ἔπραξεν ὁ Μιαούλης.

— Διατί τάχα ἡ ἀ' Ἀμφιτρίτη δὲν ἐστάθηκε ;

— Αἱ ! μὰ αἱ γυναῖκες πάντοτε βιαστικαῖς εἶνε και μά-
 λιστα ὅταν πρόκειται γιὰ βασιλεῖς.

Νάτος.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

Πολυετῆς συγκριτικαὶ μελέται ἤγαγον ἡμᾶς εἰς τὰ ἐξῆς
 ἐπιστημονικὰ ἀποτελέσματα περὶ τοῦ χρόνου ὃν ἀπαιτεῖ ἡ
 ἀνάγκη τῶν διαφόρων ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας :

Λόγος, Κήρυγμα	0"
Ἄρα (ἀντιπολιτευομένη)	9' 35"
» (συμπολιτευομένη)	— 59"
Ἐθνικὸν Πνεῦμα (ἀντιπολιτευόμενον)	2' —
» (ὑπουργικόν)	6' 40"
Λαὸς (ὑπουργικὸς ἢ ἀνθυπουργικὸς)	— 58"
Μέριμνα (Μὲ Θερμογιάνην)	12' —
» (Μὲ Δεμάθαν)	— 36"
Στοῦ	0'
Πρωῖα (Μὲ ποικίλα)	1' —
» (Χωρὶς ποικίλα)	0'
Ἐλευθερία (ἑλληνικὴ)	0'
» (γαλλικὴ)	— 0"
Νέαι Ἰδέαι (Μὲ κύριον ἄρθρον)	1) 2"
» (Χωρὶς ἄρθρον)	2' 2"
Αἰὼν (Μὲ κύριον ἄρθρον)	10' —
» (Χωρὶς ἄρθρον)	20' —
Ἐφημερὶς (Χωρὶς ἀνοησίας)	11' 5"
» (Μὲ ἀνοησίας)	15' 48"
Τηλέγραφος (« <i>Ὁ,τι κι' ἂν ἔχη</i> »)	0' 0"

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἐὸ Ἀγαθόπουλος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του μετὰ
 δῖμνον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν, κατὰ τὸ θέρος.

— Ἐ ! τὸν εἶδες τὸν Ἀλεξιάδη ; τὸν ἔρωτᾷ εἰς φίλος
 του.

— Α ! ναί . . . βεβαίωτατα ! τὸν εἶδα πολλάκις.

— Εἰς ποῖον δρᾶμα ;

— Μέσα εἰς τὴν ἄμαξαν.

Ἡ Κυρία Ἀγαθοπούλινα συνητηθῆ μετὰ τινος παλαιᾶς
 φίλης, ἣτις ἤρχισε νὰ παραπονῆται ὅτι δὲν ἀπέκτησε τέ-
 κνα ἐνῶ πρὸ 15 ἐτῶν εἶνε ὑπανδρευμένη.

Ἡ Ἀγαθοπούλινα, με πόζα ἀνακριτοῦ :
 — Βίπατέ μοι, παρακαλῶ, ἡ μήτηρ σας ἀπέκτησε κα-
 νέν τέκνον ;

— Τί θέλετε νὰ εἰπῆτε, κυρία μου ;

— Βέβαια ! βέβαια ! ἡ στειρότης σας λοιπὸν εἶνε οἰκο-
 γενειακὸν ἐλάττωμα, καθὼς φαίνεται.

Ἡ μικρὰ ἄρσκειὰς Ἐλενίτσα ζητεῖ ἀπὸ τὴν μητέρα της
 εἴκοσι λεπτὰ διὰ νὰ ἀγοράσῃ μπουκέτο διὰ τὸ χρυσὸ της.

Ἡ μήτηρ παραξενευομένη :
 — Καὶ σὺ ζωντόβολο χρυσὸ ἀπὸ τόσο μικρῆ ; Γρήγορα
 εἰς τὸ σχολεῖο, γιατί ἴπερασε ἡ ὥρα !

Ἄλλ' ἡ Ἐλενίτσα δὲν ἐννοεῖ νὰ μὴ φέρῃ ἄνθη και με
 σημασίαν μάλιστα εἰς τὸ χρυσὸ της. Καὶ ἀνακαλύπτουσα
 διὰ τοῦ πονηρευμένου βλέμματός της ὀλίγαις δεκάραις ἐπὶ
 τῆς τραπέζης, ὄμῃ, ἄρπάξει πέντ' ἔξ και φεύγει δρομαίως
 πρὸς τὴν θύραν· ἔπειτα στρεφόμενη πρὸς τὴν μητέρα της,
 ἣτις τὴν κυνηγᾷ :

— Ἐλα, μητερήτσα μου, νὰ κρατήσω ἐγὼ τῆς δύο με
 τὴν ἀδειάν σου, και νὰ σοῦ δώσω τῆς ἄλλαις . . . εἰδεμὴ
 θὰ τῆς κρατήσω ὅλαις . . .

Ἡ μήτηρ μετὰ θυμοῦ :

— Γιὰ νὰ σὲ πῶ ! μὴ μ' ἐρεθίζεις περισσότερο, γιατί
 ξεύρεις σὲ τί βαθμὸ ἔφθασα ;

— Τόσο τὸ καλλίτερον ! ἄμα φθάσῃ εἰς τὸν πέμπτον
 βαθμὸν, παύεις νὰ ἦσαι συγγενὴς μου, και δὲν σὲ φοβοῦ-
 μαί πλέον.

Πατὴρ πρὸς τὸν χαρτοπαίκτην υἱόν του διδάκτορα τῶν
 μαθηματικῶν :

— Ἐ ! λοιπὸν πόσα ἐκέρδισες ἀπόψε ;

Ἐὸ υἱὸς μετὰ δισταγμοῦ :

— Δέκα φράγκα ὀλιγώτερον ἀπὸ χθές.

— Ὅτε ἐκέρδισες ; . . .

— Ὅτε ἔχασα εἴκοσι !

Σκορπός.

ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ ΤΟ ΚΑΛΥΒΙ.

Βάλτε φωτιὰ και κάψτε το τῆς χήρας τὸ καλύβι
 Ποῦ μέσα του ὡς θησαυρὸς μιὰ εὐμορφάδα κρύβει . . .

Τὴν κρύβει ἀπ' τὸν ἥλιον μήπως και τῆς φιλήσῃ
 Τὸ πρόσωπό της τὸ ἀχνὸ και τὸ σταρο-μαυρίσῃ
 Σκεπάζει και τὰ μάτια της ἀπ' τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια

Νὰ μήπως και ξεγελαστοῦν, γι' ἀδέρφια τους τὰ πάρουν
 Και τὰ καλέσουν καὶ ψηλά, στὰ γαλανὰ αἰθέρια
 Κι' αὐτὰ νὰ σουλατσάρουν.

Βάλτε φωτιὰ και κάψτε το τῆς χήρας τὸ καλύβι
 Ποῦ μέσα του φιλάργουρα, μιὰ εὐμορφάδα κρύβει.

Μαζεύετε ξύλα· δίνουνη φωτιὰ τὰ σωθικά μου,
 Φωτιὰ ὅπου τὰ μάτια της ἀνάψαν στὴν καρδιά μου . . .

Ἰδυκοῦς.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Τῷ κ. Φ. Τ.

Μέγα δυστύχημα εἶνε νὰ χάνωμεν διὰ τοῦ χαρακτῆρος ὅσα δικαιώματα μᾶς παρέχει ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἢ ἀξία ἡμῶν.

Οἱ πλεῖστοι τῶν εὐγενῶν ἐνθυμίζουσι τοὺς προγόνους τῶν, ὅσον ὁ Cicero τῆς Ἰταλίας τὸν Κικέρωνα.

Κατὰ τοὺς φυσιολόγους ἡ παρακμὴ παντὸς εἴδους ζῶων ἀργεταὶ ἀπὸ τοῦ θήλεως· ἡ παρατήρησις αὕτη ἀρχὴν ἔχει ἐφαρμοζομένη ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων δὲν ἐξηγεῖ τὴν σύγχρονον κοινωνικὴν κατάστασιν;

Γυνὴ ἀσχημος, ἀλλὰ φιλάρεσκος, εἶνε πόνος αἰτῶν ἐλεημοσύνην.

Ἄναμφισβότως, αἱ γυναῖκες ἔχουσι ἐγκέφαλον μὲν μικρότερον, καρδίαν δὲ μεγαλειτέραν τοῦ ἀνδρός· ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς ἀνέχονται, περιποιῶνται καὶ διαφθερίζουσι τὰ τέκνα τῶν.

Chamfort.

Αἱ γυναῖκες διαθέτουσι ὑπὲρ τῆς φιλίας, ὅ,τι περισσεύει ἀπὸ τοῦ ἔρωτος.

Θὰ ἦτο δυστυχέστατος ὁ ἄνθρωπος ἂν ἐν ἡ στιγμῇ εὐρίσκεται παρὰ τῆ ἔρωμένη του, δὲν ἐλησμόνη ὅσα ὑπέφερε παρὰ τῶν προγενεστέρων τῆς.

Petit Bonhomme.

ΚΑΙΡΟΙ.

Διέβαινέ τις ἄλλοτε μὲ ὑπογένειον (mouche) καὶ ἐκθαμβῶς ὁ κόσμος ἀνεφώνει.

— Τί εἶνε αὐτός; — καὶ τι τρέχει. — ὦ βεβαίως εἶνε μασῶνος, ἄθεος — τότε θὰ ἔχη φάγει τὸ ὀλιγώτερον τέσσαρας ἐπισκόπους, εἰκοσιπέντε ἱερεῖς καὶ πενήντα νεωκόρους — καὶ πόθεν τὸ ἐνόησας; — δὲν βλέπεις, στραβὲ, ὅτι φέρει ὑπογένειον; — μωρ' ἔχεις δίκαιον! κλητῆρες ποῦ εἶσθε; ἐπάνω του ὄλοι τὸν ἐπιτάσαμε.

Ἐνεφανίζετο, πάντοτε μετὰ τὴν σύλληψιν, ὁ κατάσκοπος τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως καὶ ὁ ὑπογενειοφόρος ὠδηγεῖτο εἰς τὰ ὑπόγεια αὐτῆς.

— Διατί φέρεις mouche, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ φέρῃ; ἡ ἐλόκληρον τὴν γενναίαδα ἢ μόνον εἰς τὰς παρειάς (favoris) ἢ νὰ μὴ ἔχῃς ποσῶς;

— Δὲν βλέπετε, ἀσπλαγχνοί, ὅτι ἔχω πληγὴν εἰς τὸ πηγυρὶν καὶ θέλω νὰ τὴν καλύψω!

— Πῶς εἶπας; θηριώδεις; λοιπὸν ὕβρισας τὸν Πάπα καὶ ἰδοὺ, σεβάσμιοι ἱεροεξετασταί, ἀναμφισβήτητος ἀποδείξει, ὅτι εἶνε ἄθεος.

— Λοιπὸν εἰς τὸ auto-da-fé.

Καὶ ὁ ὑπογενειοφόρος ἐκαίετο ἐν μέσῳ ἀπίρων ἀνθρωπίσκων θεατῶν, χειροκροτούντων.

Σήμερον ἐννοήθη, ὅτι δύνασαι νὰ ξυρίσης, ὅπως θέλῃς τὸ

πρόσωπον, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ προσβληθῇ ἡ θρησκεία ἢ ὁ ἱερεὺς. Καὶ θὰ ἔλθῃ κατόπιν ἐποχὴ, καθ' ἣν θὰ ἐκλείψῃ ὀλοτελῶς ὁ ἱερεὺς, ἢ μᾶλλον ἐσόμεθα ἅπαντες ἱερεῖς κατὰ σειράν καὶ ὁ ἐκάστοτε ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἔσται ὁ μητροπολίτης, οἱ δὲ νομάρχαι, ἑπαρχοί, δήμαρχοι, πάρεδροι, ἀγροφύλακες ἔσονται οἱ ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, νεωκόροι κ.τ.λ.

Οὕτω δὲ θὰ παύσῃ τὸ κράτος ἐν κράτει. »

* *

Διέβαινέ τις φέρων πῖλον τοῦ νεωτερισμοῦ, κατὰ κορυφὴν τοῦ ὁποῦ ὑπῆρχε κοιλότης δίκην λέμβου. Πάραυτα δ' ἤκούοντο ψιθυρισμοὶ τοῦ πλήθους.

— Τί εἶνε αὐτός; — καὶ τι τρέχει. — ὦ βεβαίως εἶνε ἀντιμοναρχικός, δημοκρατικός· — πῶς τὸ καταλαμβάνεις; — δὲν βλέπεις, ἀνόητε, τὸ καπέλλο του, πῶς τὸ ἔχει τσακισμένο! — ὦ ἔχεις δίκαιον! — κλητῆρες πάρτε τον· τὸν ἐδέσαμε.

Ἐπαρουσιάζετο ὁ κατάσκοπος τῆς ἀστυνομίας, παρελάμβανε τὸν δεμένον καὶ τὸν ὠδήγει εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα.

— Διατί φέρεις τὸν πῖλον σου οὕτω;

— Εἶς ζωπῆς φίλος μου ἀστειευόμενος μοὶ ἔδωκε μίαν κατὰ κεφαλὴν μὲ τὴν βιάσθον του.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τὸν παρέπεμπεν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἀγορεύων ἔλεγε περίπου.

— Ὁ κατηγορούμενος διατείνεται τοῦτο... ἀλλ' ἡμεῖς δὲν τρώγομεν ἄχυρα, τὸν ἐνοσοῦμεν· ἐνεργεῖ διὰ συμβολικῶν παραστάσεων νὰ ἐγείρῃ σταυροφορίαν κατὰ τῶν βασιλέων, ζητεῖ — καὶ ἐνταῦθα ἐξήπτετο τὸ ὄργανον τῶν βασιλέων — νὰ... μάλιστα, κύριοι δικασταί, αὐτὸς ἀνήκει εἰς τοὺς ζητοῦντας ἀνά δέσσουν τὸν τελευταῖον ἀντιπρόσωπον τοῦ Θεοῦ, ἱερέα, διὰ τῶν ἐντέρων τοῦ τελευταίου ἑλέφ Θεοῦ βασιλέως. » Λοιπὸν ἡ νοημοσύνη σας ἀς ἀποφανθῇ.

Οἱ δικασταὶ βλέποντες καὶ τὸν ἀυλάρχην παρόντα καὶ ἀκούοντες ἱερέα, βασιλέα καὶ ἔντερα ἐν τῇ νοημοσύνῃ τῶν ἔτρεμον καὶ κατεδίκάζον τὸν ὑπόδικον εἰς ἀγχόνην.

Σήμερον ἐννοήθη, ὅτι δύνασαι νὰ φέρῃς σκούφια καπέλλα, φέσι, σαρίκι, σερβέτα, κιουλάφι, τσακισμένα ὅπως βούλει, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ προσβληθῶσιν ἡ βασιλεία, ἢ οἱ βασιλεῖς, ἐξ ὧν οἱ πλείοτεροι σήμερον ἐγένετο συμμαχτικοί, ἢτοι ἀπλῆ μηχανὴ ὑπογράφουσα ἀνευθύνως καὶ κατὰ τύπους. Καὶ ἐλευσεται ἡμερ, καθ' ἣ ἐκλείψωσιν ἅπαντες, ἢ μᾶλλον εἰς πρόεδρος, ἐκλεγόμενος δι' ὀρισμένον χρόνον, ὡς οἱ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, θέλει τοὺς ἀντικαταστήσει.

Οὕτω δὲ θὰ παύσῃ τὸ δαπανηρὸν ἰσόβιον καὶ διαδοχικόν

Φαλέξ.

ΝΕΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΑ

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΕἶΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΒΑΦΗΣ παλουμένης παρὰ τῷ Τυπογραφίῳ τῆς «Ἀθηναϊδος», (ὁδὸς Βουλῆς, ἀριθ. 29). Τὴν χρῆσιν αὐτῆς μακρὰ περὶ ἀπέδειξε λίαν ὠφέλιμον καὶ συμφέρουσαν, διότι ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ τὰ ὑποδήματα μελανοῦνται λαμπρὰ ἀποστίνθοντα δι' ἀπλῆς προστριβῆς ἐπ' αὐτῶν μικρᾶς ψήκτρας, ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ δοχείου ἐμπεκαμένης.

Καθαρτικῆς καὶ ἀποστίνθουσης στρατιωτικῶν λωρίδων. Τῶν λωρίδων τῶν ἀμαζῶν ἐν γένει, καὶ οἰουδήποτε μελανοῦ δέρματος, μὴ ἐπικολλωμένης τῆς βυφῆς ἐπὶ τῶν προστριβομένων παντὸς εἴδους ὀρασμάτων.

Τιμὴ ἐκάστου δοχείου ΛΕΠΤΑ 70 λιανικῶς. Κονδρικῶς δὲ μετὰ μετὰ γάλης ἐκπτώσεως.